

Leszkovszki Tibor:

Megjegyzem a Bizottságok megfontoltan mondták el véleményüket az ingatlanok vételárával kapcsolatban. Mind a négy bizottságban az volt a vélemény, hogy minimálisan a 3 éves bérleti díj legyen az eladási ár m^2 -enként.

Vámosi Tibor:

Az előttem szóló Csővári János képviselő társammal egyetérték és hangsúlyozom, nem tartom reálisnak a $12\ 000\ Ft/m^2$ induló összeget sem. Nekem úgy tűnik, hogy a szakértő által megadott $6500\ Ft/m^2$ ár a reális. Egyébként én az eladás mellett vagyok.

Lanczmann József:

Felhívom a Tisztelt Képviselőtársaim figyelmét, hogy eddig a családi ház építésre alkalmas területre elfogadtuk az ingatlan becsülő árajánlatát, ennél fogva most is el lehetne fogadni.

Bátor Antal:

A közterület-foglalási díj rendelet megalkotásánál sajnálatosan nem vettük figyelembe a folyamatosan működő butikosok érdekeit. Ezért javasolok egy 60 %-os csökkentést, ily módon $150\ Ft/m^2/hó$ lenne a közterület-foglalási díj, ami hozzávetőlegesen megközelíti a szakértő által hozott $6000-6500\ Ft-os/m^2$ összeget. Én úgy gondolom, hogy ezt többé-kevésbé az érintettek is el tudják fogadni.

Dr. Czeidli István:

Tisztelt Képviselő-testület! Szükségesnek tartom, hogy szójak, tekintettel arra, hogy az adott kérdés jogi kérdésként is felmerül és az a kérésem, hogy ne tessenek kioktatásnak venni amiről szólni akarok. Úgy gondolom, hogy a döntéshozatalban az Önök segítségére lehetek. Szíves figyelmükbe ajánlom az önkormányzati törvény indokolását, amikor azt mondja, hogy az önkormányzati törzsvagyonnak az a rendeltetése, hogy az önkormányzatok kötelező közszolgáltatásait biztosítsa. Ezért szükséges a törzsvagyont olyan módon meghatározni, hogy melyek azok a forgalomképtelen vagyontárgyak, amelyeket egyáltalán nem lehet eladni, sőt a törvény szellemében miután ennek a törzsvagyonnak a tulajdonosa a település közössége, esetlegesen népszavazáshoz is lehet kötni. Amikor a tulajdonról ideiglenesen rendelkezik az önkormányzat, akkor perspektívikusan kell a szabályozást figyelembe vennie. Meghatározza a törzsvagyonnak azt a részét, amely éppen a képviselő-testület által meghatározott korlátok között értékesíthető. Tehát a törzsvagyomba sorolható vagyontárgyak nem azonosíthatók az általában forgalomban lévő ingatlanokkal, amelyre ezeket a korlátozásokat természetesen ér-

vényesíteni nem lehet. A másik vagyontárgyi része pedig az, amelyikkel az önkormányzat, mint tulajdonos rendelkezik. Ezt a kérdést figyelmen kívül hagyni a döntés során én úgy gondolom, nem szabadna és a tulajdonosi minőség érvényesítéséhez az általános tulajdonlási szabály az irányadó. Én a kialakult döntési folyamatokban, illetőleg a döntés előkészítése során azt tapasztalom, hogy egyik oldalon a piaci jelleg dominál, amikor egyedi ügyekről van szó, amikor szabályozó jellegről van szó, akkor közhatalmi jelleggel akarják a bizottságok - helyesen, hiszen közhatalmi funkció gyakorlóik - meghatározni azokat az értékeket, amelyek adott pillanatban irányadók lehetnek, de perspektívikusan nem tükrözik piaci viszonyokat. Gyakorlatilag visszatér egy rögzített áras megoldásra, mert az adott földrészlet lehet, hogy kifejezi azt az értéket, amit a szakértő úgy általánosságban megmond. Én úgy gondolom, hogy ezek a vélemények tisztázandók, hogy valóságosan szakértői véleményről van-e szó, avagy értékbecslésről. Én úgy gondolom, hogy a kialakult forgalmi gyakorlat és az az eljárás, amiben a Tisztelt képviselő-testület résztvett, az értékbecslésre épül, amikor utalás történt rá, Csöväri úr megjegyzésében, hogy általános gyakorlat az volt, hogy tulajdonképpen egy ilyenfajta értékelés alapján esetenként döntött a képviselő-testület. Ha korlátozó rendelkezéseket állapít meg a képviselő-testület az természetesen azt eredményezi, hogy a piaci viszonyok nem érvényesülhetnek. Nemcsak maximálja e tekintetben az árakat az elhangzott javaslat, hanem korlátozza azt a lehetőséget, hogy a kereslet-kínálat, illetőleg az áralku érvényesüljön ebben a kérdésben. Tehát a hangsúly az, hogyha korlátozottan forgalomképesnek tekinti ezeket a vagyontárgyakat és azok közé sorolja azokat az ingatlanokat, amelyeket korábban már valamilyen hasznosítással a felépítmények tulajdonosai megszereztek (bérlet útján, közterület-használattal stb.) Nyilvánvalóan a korabeli jogszabályok nem tették lehetővé annak az elvnek az érvényesülését, amely azt jelenti, hogy a felépítmény osztozik a telek jogi sorsában. Ez azért volt, mert nem lehetett ilyen célra földrészleteket eladni. Csak építési telek kialakításának voltak meg a lehetőségei, nevezetesen a lakótelek értékesítésnek. Amikor a Tisztelt Képviselőtestület dönt, akkor már szerzett jogokat is figyelembe kell venni, de azt is, hogy ezek a vagyontárgyak mégiscsak a törzsvagyon körébe sorolható vagyontárgyak. Én már többször említettem a Tisztelt Képviselő-testület előtt, hogy a korábbi önkormányzati elvek között és a jelelegiben is nagyon fontos elv a vagyonmegőrzés és a vagyongyarápítás kötelezettsége. Ennélfogva ezeket a vagyontárgyakat ebben az értelemben, amikor általánosan rendelkezik róla a képviselő-testület a szokásos forgalom vagyontárgyainak nem szabad tekinteni. Ha viszont oda sorolja őket, akkor célszerű piaci viszonyokat érvényesíteni. Én azt javaslom, hogy egyrészt a megállapított árak helyett, amit a melléklet lenne hivatott eldönteni, határozzon meg a polgármester számára olyan kötöttségeket, hogy bizonyos értékhatáron alul személyesen nem értékesíthet, csak a képviselő-

testület előzetes hozzájárulásával. Ez az érték nem szabad, hogy megakadályozza a mindennapi forgalmat és bizonytalan helyzetbe hozzon szakapparátust, polgármestert, hogy tárgyalni ne tudjon, és bizonytalan helyzetbe hozza nyilvánvalóan a vételt. Viszont, hogy a napi árak érvényesülhessenek, ott esetenként követelje meg az értékelést, mert egy-egy földrészlet nem tekinthető egyenlő értékűnek még a belvárosban sem. Mindegyiknek speciális értéke van. Ebben az esetben természetesen, ha szabályozó jellegű a kijelölés, ez a telekrendezés és telekalakítás, akkor szakértőt legyen szükséges igénybe venni. Tehát amikor egyszerre nagyobb területre vonatkozóan állapítanak meg árat több ingatlan egységre. Amikor egymástól elkülönített ingatlanárakról van szó, akkor értékbecsléssel lehetséges ezt megállapítani, mert figyelembe veszi a szomszédos telkek forgalmi értékét. Tehát figyelembe veszi azt a piaci viszonyt, ami helyben kialakult. Egyébként nagyon jól tudják a jelenlévők, hogy hiába kötünk kisebb árat ki, hiába becsül ilyen értéket az értékbecslő, az Illetékhatóság úgy sem fogadja el, hanem a forgalmi értékekből indul ki. Ebben az esetben tehát, azok az észrevételek, amelyben szó volt a szakértői megalapozás, illetőleg az értékbecslői megalapozás a napi piaci viszonyok megfelelően érvényesül. Lehetővé teszi az áralkut a vevő és az eladó számára, viszont a vevő nincs vételi kényszerben. A kamara tisztelt képviselője úgy tekintette, mintha eladási kényszerben volna az önkormányzat és a vevő vételi kényszerben. Nincs ilyen. Ebben az értelemben ha a vevő meg akarja venni, megveszi, ha nem akarja megvenni, nem veszi meg. Ha meg akarja venni, de az önkormányzat nem akarja eladni, akkor nem adja el. Mikor megkérdezik a tulajdonost, hogy eladja-e a házat és azt mondja, hogy nem, senki nem botránkozik meg, ha indoklása annyi, hogy csak. Ebben az esetben is én kérem, hogy a megváltozott körülményekre, nem annyira a politikai, mint a piaci viszonyokra tekintettel, a közgazdasági viszonyokra tekintettel ne egy ilyen értéktáblázatot hozzon, amit naponta vagy havonta esetleg módosítani kell, mint a közterülethasználat díjait, az érdekeltek bejelentései alapján, nem is annyira a határozatot a használatra vonatkozóan támadja általában a használó, hanem azt az árat, amit a Tisztelt Képviselő-testület megállapít. Egy ilyen kötöttség mellett várható az, hogy esetenként egy-egy vevő az ajánlattal szemben a Tisztelt Képviselő-testülethez fordul. Felesleges egyedi eljárások sokasága jelentkezik a generális felhatalmazás ellenére.

Azt ajánlom a T. Képviselő-testületnek, figyelmébe, hogy ne ilyen értelemben állapítson meg kötöttségeket az adásvételnél, hanem egyszerűen azzal, hogy állapítsa meg azt a mértéket, arányosságot, aminek a keretében szabad egyezkedés tárgya lehet az ingatlan eladás. Ha nagyobb közérdek fűződik ahhoz, hogy az adott ingatlan értéke pl. 2 millió Ft felett van, akkor minden esetben a Képviselő-testületnek célszerű dönteni egyenként. Arra gondolok, hogyha a T. Képviselő-testület korlátozza az ingatlanforgalmat, mert ez az ingatlanforgalom korlátozását eredményezi és a PTK sokszínű egyezkedési lehetőségével szemben kötött árrendszert, kötött forgalmi rendet, hasznosítási

módot határoz meg, hovatovább, ha kiegészítgetjük a rendeletet, akkor a PTK szabályai nagyjából nem is érvényesülhetnek. Ezért a polgármester úr javaslata szerint nemcsak a bérleti hasznosítás az, amelyikkel a rendelkezési jog tulajdonképpen bír, hanem sokkal több. Nemcsak bérleti hasznosítási lehetőség van, hanem sokfajta rendelkezés a bérleti hasznosításban. Felmerült bizottsági ülésen, hogy az adott eladási árat jelzáloghitelként érvényesíthető módon is jelzálogszerződésben is meg lehetne állapítani. Ezt azért hozom példának, mert példák sokaságát lehet hozni egy-egy tulajdonnal miképpen rendelkezhet a tulajdonos. Ezt a magánforgalomban magától értetődnek veszi mindenki, de amikor forgalomképes vagy korlátozottan forgalomképes tárgynak tekintjük azokat az ingatlanokat, amik szerepelnek ebben a rendelet-tervezetben, érdekes módon a vásárló vagy a leendő vásárló nem akarja tudomásul venni a tulajdonosi minőséget, holott a vétel útján ő lesz tulajdonos és a következő napon a piaci árak alapján tud értékesíteni.

L e s z k o v s z k i T i b o r :

Kérdésem a Jegyző úrhoz, hogy lehet közös értékbecslőben megállapodni?

D r . C z e i d l i I s t v á n :

A polgári gyakorlatban van ilyen. Értékbecslés van, és ezt fogadják el a felek. Vagy megkérdezik az adóhatóságot a kialakult forgalomról, vagy megkérdezik, a szomszédos ingatlanok milyen áron keltek el. Ebben azért van lényeges változás, mert itt valóságos forgalmi értékek alakulnak ki. Tehát egy diktált ár alapján esetleg elindul egy ingatlanforgalom és ez határozza meg az ingatlanárakat Várpalotán. Mint ahogy a Balaton parton ilyen módon alakultak ki az ingatlanárak, vagy mondhatom azt is, hogy az állam korábban árfelhajtó volt. Gondolok itt a kisajátítások során a kártalanítási bírói gyakorlatra, mert olyan nem volt, hogyha valaki kártalanítás miatt többletkártalanítási igényével a bírósághoz fordult, ne emelték volna fel az ingatlan forgalmi értékét. Arra kell vigyázni, hogy tulajdonképpen ezek a diktált árak ne árfelhajtó szerepet töltsenek be, ezzel hozzájárulva az inflációhoz. Én úgy gondolom, hogy az Illetékhivatal szakértői általában elfogadhatók vita esetén a felek számára.

B e b e s i I s t v á n :

Mint a Vagyongazdálkodási Bizottság kültagja, nyomatékosan kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, feltétlenül döntsön az ügyben, hogy csökkenteni akarja-e törzsvagyonát, vagy nem. El kívánja-e adni a közterületek egy részét és akkor előbb-utóbb az egész vagyonát eladja, vagy nem adjuk el a közterületeket és nem fizettetünk bérleti díjat és így előbb-utóbb az

Önkormányzat tulajdonába kerülnek ezek az egységek, mint egyes nyugati önkormányzatok esetében.

S z a t h m á r y K á l m á n :

Szeretném kihangsúlyozni a testületnek, hogy az értékesítésekre azért kerülne sor, hogy a befolyt összegekből más olyan befektetéseket szorgalmazhassunk, ami nagyobb hozadékot jelentene az Önkormányzatnak. Nem költségvetési hiányt kívánok vele pótolni.

D o m o k o s I s t v á n :

Az előbbiekhöz szóloán megjegyzem, Veszprém városában 4 és 7000 forintért kerültek eladásra a területek.

C z i f r a L á s z l ó :

Nem javasolom mindenáron eladni a közterületeket, szerencsésebb lenne megvárni a piaci helyzet alakulását.

D o m o k o s I s t v á n :

Czifra László képviselő úrnak mondom, hogy az eladások hangsúlyosan a beépített területekre szólnak.

C s ő v á r i J á n o s :

A város életének finanszírozásával kapcsolatosan a hangsúlyt az adókra fektetném. A beépített területeknek az eladását végre le kellene rendezni, a bépítetlenekre szükséges lenne egy átfogó koncepciót csinálni. Döntsük el, mi legyen a zöld övezet, mi legyen az üzlet, ezért szükségeltetik sürgősen egy Részletes Rendezési Tervet készíteni.

D r . S z a b ó G y u l a :

Az előttem szóló Csővári János és Czifra László képviselőtársammal egyetérték, de mégis sürget az idő, dönteni kell. Javaslatom az, hogy diktáljuk az árakat és ha kell, ezért az árért megveszik, de ne legyen ez kötelező érvényű.

L e n g y e l C s a b a :

Az Önkormányzat bevételeinek érdekében mindenképpen megállapodás szükségeltetik.

P a p p Gyula:

Javasolom, hogy ezeket a területeket adjuk el. Valóban nincs vételkényszerről szó, de legalább a hajlandóság legyen bennünk meg, ugyanis egy önkormányzat nem attól gazdag, hogy vagyonos, hanem hogyha a polgárai vagyonosak. Nekünk ezt kell elősegíteni, hogy a vállalkozók vagyonosodjanak, vagy tudjanak befektetni, esetleg hogy tudjanak külföldi vállalkozót hozni, az viszont csak tisztázott tulajdonviszonyokon jelentkezik.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Javasolom, a vitát zárjuk le és szavazzunk a rendeletre. A szavazás tárgya a már elhangzott első módosító indítvány, mely szerint az 1. §. /2/ bekezdéssel bővüljön ki a következők szerint: A képviselő-testület korlátozottan forgalomképesnek nyilvánítja a beépítésre szánt, megosztás (telekrendezés) folytán kialakított földterületeit.

Megállapítom, hogy 18 igen és 1 tartózkodó szavazattal első számú módosító indítvány elfogadásra került.

Második módosító indítvány, mely szerint a 4. §-ból a "bérleti" szót kihagyjuk, így hangzik:
"Az e rendeletben szereplő ingatlanrészekre vonatkozóan a hasznosításra az önkormányzati tulajdonos nevében a polgármester jogosult."

Megállapítom, hogy a képviselő-testület 19 igen szavazattal egyetértett a módosító indítvánnyal.

Harmadik számú módosító indítvány a mellékletre vonatkozik. A rendelet-tervezet melléklete a következőt tartalmazza:

1. a) 2 millió Ft értékhatárig
b) 2000 m² területnagyságig
polgármester jogosult a rendelet alapján eljárni szerződéskötéskor.
2. Egyedi telekértékesítés esetén értébecslés, szabályozott esetben (csoportos értékesítésnél) pedig szakértői vélemény az áralku alapja.

Megállapítom, hogy a 3. számú módosító indítvány 18 igen és 1 tartózkodással elfogadásra került.

Ezt követően a képviselő-testület 16 igen szavazattal 3 tartózkodás mellett a következő rendeletet alkotta:

Várpalota város Önkormányzata Képviselő-testületének
16/1991. (VII. 11.) számú rendelete
az önkormányzati törzsvagyon egyes tulajdoni tárgyairól

/ A rendelet a jegyzőkönyvhöz mellékelve. /

3.) Az 1991. évi tanácsi /önkormányzati/ bérlakás-
kiutalási névjegyzék jóváhagyása.

J á n o s i n é Izsó Ildikó szóbeli kiegészítése:

Az Inotai Hőerőmű által javasolt személyek lakásigénylései jövedelemigazolásai beérkeztek. Jövedelme alapján mind az öt család jogosult szociális jellegű bérlakásra. Így a névjegyzéken a helyük nem változik, továbbra is a 38-42. sorszám alatt szerepelnek. Wokalek Lothar Várpalota, Készenléti ltp. 2; Sárándi Klára Várpalota, Készenléti ltp. 22; Major György Várpalota, Készenléti ltp. 5; Lucza Ferenc Várpalota, Készenléti ltp. 27; Felber Zoltán Várpalota, Berhidai u. 52.

L e n g y e l Csaba, a Lakásügyi Bizottság elnöke:

A Lakásügyi Bizottság részt vett az előterjesztés elkészítésében, annak elfogadását egyhangúlag támogatja. Sajnálom, hogy a bizottság külső tagjai nincsenek itt, de a jelenlévő képviselő tagoknak és az osztálynak szeretném megköszönni, hogy viszonylag gyors munkánk volt minden alkalommal, a jó előkészítésnek betudhatóan.

K é r d é s e k :

S z i l á g y i Tibor: A bizottságtól kérdezem, hogy a mellékletben szereplő egyes jelölteknek szociális helyzetét taglaló részlet mennyire aktualizált, tehát mennyire elfogadhatók az egyes bevallások.

A n g y a l Péterné: A 43-44. sorszám alatt szereplő minőségi csereigénylők jövedelme annyira alacsony, hogyha nagyobb lakást kapnak, tudják-e majd annak költségeit fizetni.

V á l a s z a d á s :

L e n g y e l Csaba: A névjegyzéken szereplő személyeknél a Lakásügyi Bizottság környezettanulmányt folytatott le, a tapasztaltakat megvitattuk. A jövedelemigazolások hivatalos ez évi - egy-két hónapon belüli - munkahelyi igazolások. Személyes tapasztalatunk alapján a szociális helyzet minden esetben indokolja a névjegyzékre kerülést, a kereseti igazolások megbízhatóságát a munkahely megbízhatósága határozza meg.

Az alacsony jövedelmű minőségi csereigénylők teherbíró képessége nehéz kérdés, de véleményem szerint szociális jelleggel a nagyobb bérlakásnak nem olyan sokkal nagyobb a terhe. Ha nem tudják megfizetni, ez a probléma biztosan lecsapódik a szociális segélyezésnél. Nagyobb lakást viszont nem nagyon keresnek. Ha ők kapnak nagyobbat, akkor a kisebb, nagyon keresett lakás felszabadul. Lakáshelyzet szempontjából tehát mindenképpen jól járunk, pénzügyileg a különbség nem számottevő.

L e s z k o v s z k i Tibor polgármester:

Nem egészen ilyen egyszerű a probléma. Ott kezdődik a gond, hogy a leadott lakást nincs aki helyreállítsa. Aki önmaga csinálja, kb. 60-70 ezer forintból megússza, itt kezdődik az összeg. Ilyen alacsony jövedelmeknél szinte garantált, hogy egy-két hónapon belül az új lakásban az egész rezsit nem tudják fizetni. Tehát egy az egyben szociális juttatásként kérik az önkormányzattól. Ezt nem azért mondtam, hogy ne támogassuk az ő minőségi cseréjüket, csak azért, hogy teljes, tiszta képet láthassunk. Ez nem egyedi probléma, lakáscsere nélkül is egyre gyakoribb, hogy a bérlő a jelenlegi lakás rezsijét is képtelen megfizetni. Ha még ehhez lakásmozgás is hozzájön, hogy a leadásra kerülő lakás lakbérét még meg tudják fizetni, azonban a rendbetételét már nem. Így annak elvégzéséig két lakást foglalnak le.

L e n g y e l Csaba:

Tudomásom szerint lehetőség van arra, hogy a leadásra kerülő lakást leadás előtt már kiutaljuk. Ilyenkor nem a Városgazdálkodás veszi át a lakást, hanem az új bérlő. A Városgazdálkodási Vállalat lehetőséget ad rá, hogy a bérlők egymás között megegyezzenek.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Bemutatom azt a kolléganőt, aki e témának a hivatalon belüli szakértője. Átadom a szót Musitzné Balogh Erzsébetnek.

M u s i t z n é Balogh Erzsébet:

Minőségi csere esetén először kiutaljuk az új lakást. A bérlőnek a beköltözéstől egy hónap áll rendelkezésére, hogy korábbi lakását tiszta, rendeltetészerű állapotban rendelkezésünkre bocsássa. Megítélésem szerint a Városgazdálkodási Vállalat hozzáállásával van probléma. Nem elégszik meg azzal, hogy a tiszta, rendeltetészerű állapotot kérje, hanem teljes lakásfelújítást kér a kiköltözőktől. Ezért nem tudják azok karbantartási kötelezettségüket teljesíteni, előfordul emiatt,

hogy a lakás fél évig is üresen áll. Amikor már nagyon-nagyon kényszerít bennünket a helyzet, akkor próbáljuk megkísérelni a régi és az új bérlő összehozását. De megmondom őszintén, hogy jelenleg ez szinte lehetetlennek tűnik, mert ha végig nézzük a most beterjesztett névjegyzéken szereplők körülményeit, olyan anyagi körülmények között élő emberek, akik a hibák kijavítását átvállalni nem tudják. Ha mégis átvállalják, mert mindenképpen kell a lakás, ez egy láncolatot indít el, ugyanis amikor ők mennek ki a lakásból, ugyanez a helyzet. Nem szerencsés dolog és nem is nagyon akarunk ilyet csinálni.

Dr. Cz e i d l i István jegyző:

A felmerült kérdés azt a problémát hordozza magában, hogy az elosztás elve a rászorultsághoz igazodik. Minél rászorultabb a jövedelmi viszonyait tekintve szociálisan valaki a bérlakásra, annál előbbre kerül a szociális lakáselosztásban. Felmerül azonban a reális teherbíró képesség kérdése, az, hogy a saját létfeltételeinek veszélyeztetése nélkül tudja-e vállalni az illető azokat a kötelezettségeket, amelyeket számára a bérlet jelent. Ezt a kérdést a szociális keretek között lehet megoldani, ha a szociális viszonyok komplex megítélésére kerül sor. A Népjóléti Minisztériumnak van egy állásfoglalása, mely szerint a teherbíró képesség segítségével közre illik működni az önkormányzatnak. Önmagában a jogi helyzet, hogy valaki szociálisan rászorul, jogosulttá teszi a szociális jellegű bérlakásra, illetőleg nagyobb bérlakásra, megtagadásra ebben az esetben lehetőség nincs, mert diszkriminatív lenne, sőt majdnem hogy azt mondhatnám, hogy alkotmányellenes lenne. Az, hogy az illető tudja-e viselni a vele járó terheket, a szociális elbírálás körébe tartozik.

Az, hogy ilyen helytelen gyakorlat alakult ki a lakások leadása, illetve átadása körül, nem csupán szándék kérdése, hanem a pillanatnyi költségvetési helyzeté is a lakásgazdálkodásban. Ezeket a kérdéseket, amelyek itt felmerültek, én úgy hiszem külön - ahogy a munkatervünk is tartalmazza - teljes részletességgel és az elvek meghatározásával kell rendezni. Az egyedi esetekben a hivatalnak kell oly módon segíteni a leendő bérlőt, akár felvilágosítással, /lehet ez jogi, egyéb felvilágosítás/ hogy az erejét meghaladó kötelezettségekre ne vállalkozzék.

A névjegyzékkel kapcsolatban módosító indítvány nem volt.

A Képviselőtestület 18 szavazattal, ellenszavazat nélkül, egy tartózkodással meghozta